

فصل ۳

بدن خانم در جریان حاملگی

درین فصل

۲۷..... اعضای جنسی و باروری يك خانم

۲۹..... چگونه خانم‌ها حامله می‌شوند

۳۰..... چگونه طفل رشد می‌کند

۳۰..... عقامت

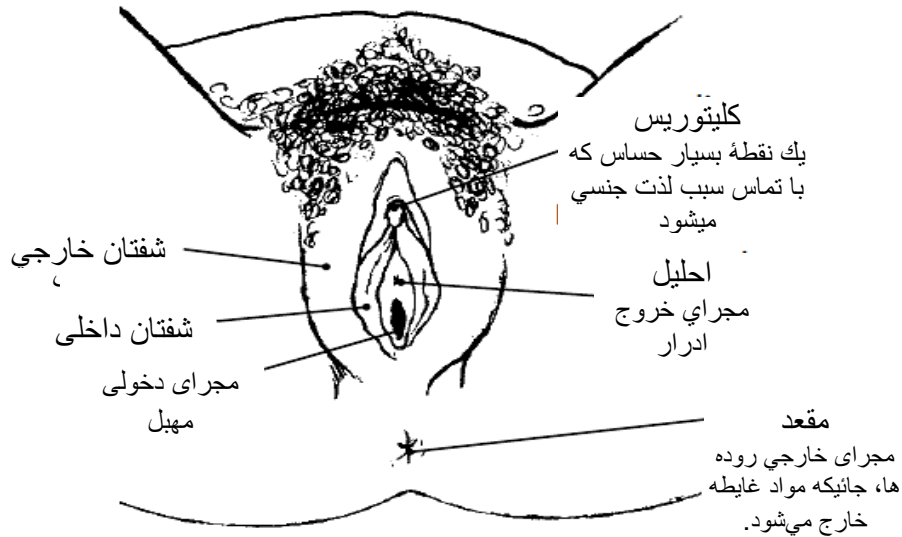
۳۱..... یائسگی (شیخوخیت)

بدن یک خانم در جریان حاملگی

درین فصل قسمت‌هایی از اعضای بدن يك خانم تشریح می‌شود که بیشترین صدمات را با مقاربت، حاملگی و ولادت متحمل می‌گردند. ما به این قسمت‌ها اعضای جنسی یا باروری می‌گوییم. درین فصل همچنان تشریح خواهیم کرد که حاملگی چگونه واقع می‌شود و چگونه جنین در بطن يك خانم در مراحل مختلف حاملگی تغییر می‌یابد.

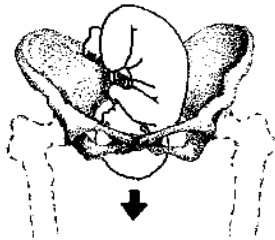
اعضای جنسی و باروری یک خانم

اعضای تناسلی خارجی يك خانم

استخوان‌های حوصله (لگن):

لگن خاصره به شکل يك لگن است که کف آن سوراخ دارد.

در زمان ولادت طفل از این سوراخ می‌گذرد تا متولد شود.

استخوان‌های پائینتر از شکم بنام لگن خاصره یا حوصله گفته میشود. لگن خاصره

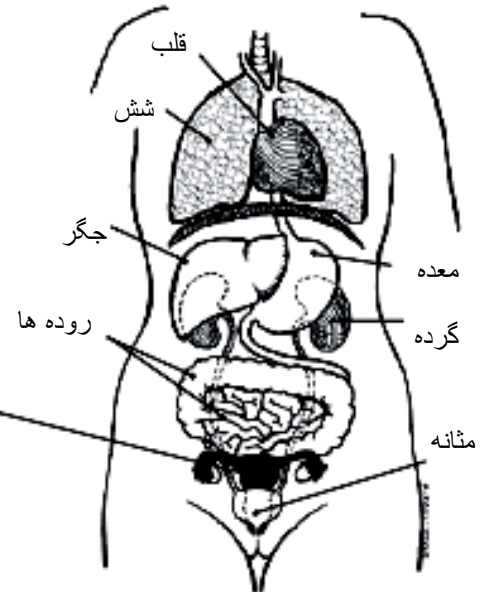
استخوان عانه

رحم، نفیرها و تخمدان‌ها

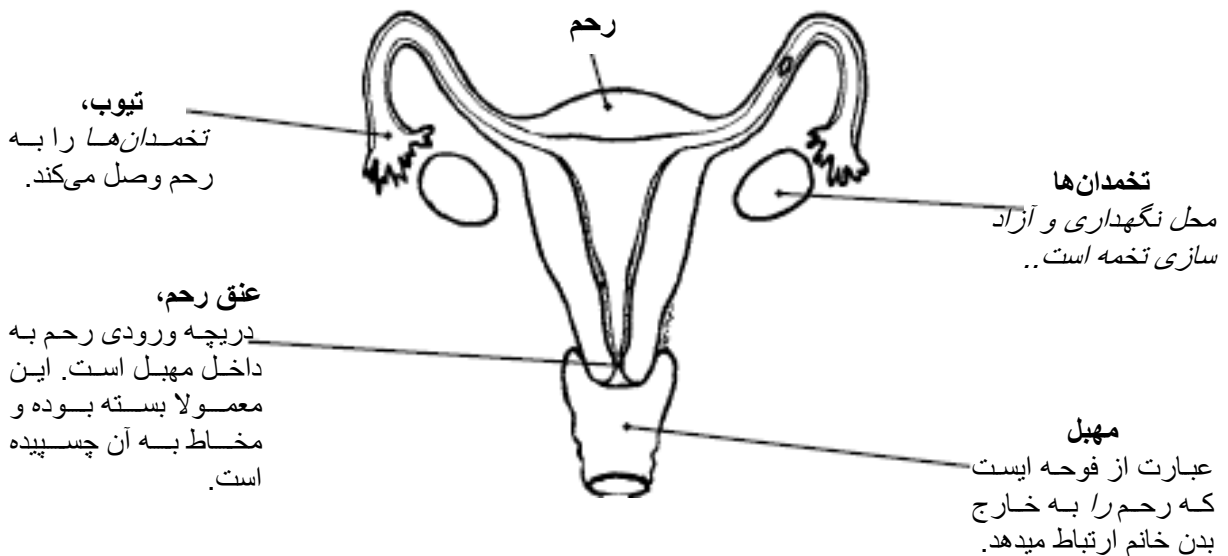
رحم یک خریطه عضلانی است. داخل لگن خاصره (حوصله) قرار دارد. خونریزی ماهوار از رحم می‌آید و رحم جانیست که جنین در زمان حاملگی داخل آن رشد می‌نماید.

رحم در داخل بطن خانم، در مجاورت و همراه با دیگر اعضا قرار دارد.

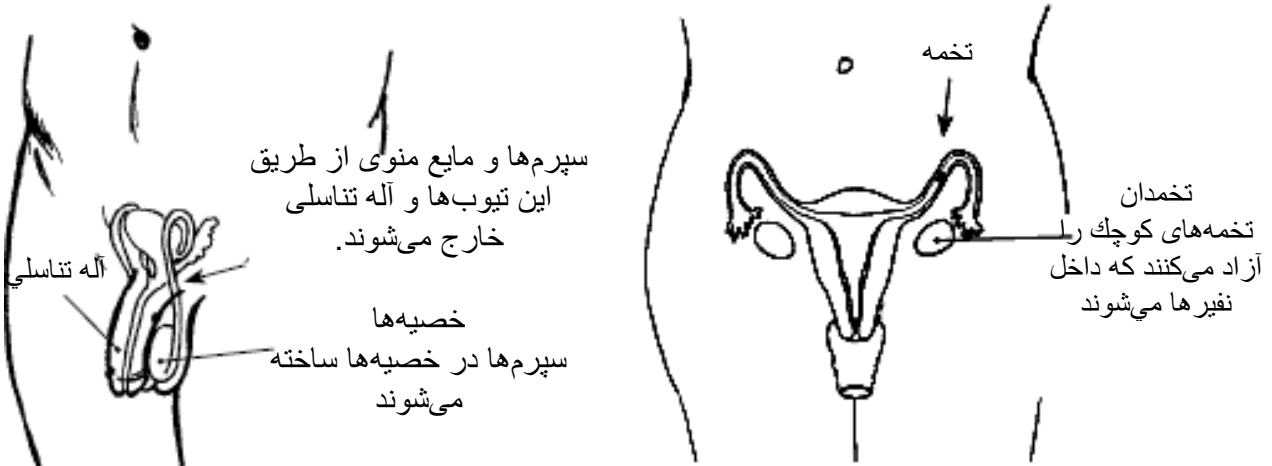
اگر داخل رحم را داخل شکم يك خانم دیده بتوانید، به شکل زیر معلوم خواهد شد:

زنان چگونه حامله می‌شوند

مردان در خصیه‌های شان حشرات بسیار کوچکی بنام سپرم را می‌سازند. زمانی که دفع صورت گیرد، سپرم به همراه یک مایع بنام منی، از طریق آله تناسلی خارج می‌گردد. در هر بار دفع، میلیون‌ها سپرم همراه مایع منوی بیرون می‌شود.

در هر ماه یکمرتبه، تخمدان‌های خانم یک تخمه کوچک را آزاد می‌کنند. این تخمه از طریق نفیرها بسمت رحم حرکت می‌کند.

هرگاه در جریان یک مقاربت جنسی، مرد مایع منوی را بداخل مهبل خانم تخلیه کند، سپرم‌ها از طریق مهبل به داخل رحم، و از آنجا به تیوب‌ها سیر می‌کنند. اگر مرد با خانم در زمان نزدیک به حرکت تخمه به نفیرها (تیوب)، مقاربت جنسی داشته باشد، یکی از سپرم‌های مرد امکان دارد همراه تخمه ملاقی شود. تخمه یکجا شده با سپرم می‌تواند در جدار رحم خود را غرس کند. اگر این حالت واقع گردد خانم حامله می‌شود.

در هر ماهی که خانم حامله نشود، همان طبقه خوندار رحم که برای غرس تخمه آماده شده، فروپاشیده و حدود ۲ هفته بعد از آزاد شدن تخمه، از رحم خارج می‌شود. ما به این حالت خونریزی ماهوار یا حیض می‌گوییم.

چگونه جنین رشد و نمو می‌کند

بعد از این که یک سپرم و تخمه در داخل رحم یک خانم یکجا گردید، باهم آمیخته و یک گروپ حرات را می‌سازند که افزایش یافته و بشکل جنین رشد می‌نمایند. خون مادر اکسیجن را از هوای که مادر تنفس می‌کند و مواد غذایی را از غذایی که مادر می‌خورد در خود می‌گیرد. بعدا خون مادر اکسیجن و مواد مغذی را به طفل از طریق پلاستتا و حبل سروی انتقال می‌دهد. در جریان ۳ ماه اول حاملگی، مشکل است کدام تغییری از بیرون دیده شود. مگر در داخل رحم اعضای جنین، استخوان‌ها و دیگر اجزای بدن در حال شکل گیری است. درین ماه‌های اول بسیار با اهمیت است که خانم

زمانی که خانم حدود ۵ ماه حامله باشد، او می‌تواند قسمت بالائی رحم را در پائین شکم خود حس نماید.

وقتی یک خانم ۹ ماه حامله باشد، می‌تواند قسمت بالائی رحم را در تحت قبرغه‌ها (اضلاع) احساس نماید.

حامله از مواجه شدن به مواد کیمیایوی زهری، گرفتن دواهای غیرضروری و الکول اجتناب نماید، چون همه اینها تکامل جنین را متضرر می‌سازد. با رشد جنین، رحم نیز بزرگ می‌شود. مادر بزرگ شدن شکم خود را دیده می‌تواند و همچنان می‌تواند رحم خود را با گذاشتن دست روی شکم خود، حس کند.

در داخل رحم، طفل در بین یک خریطه مایع غوطه ور است که بنام مایع امنیوتیک یاد می‌شود. طفل توسط حبل سروی به پلاستتا (همراه) متصل است و پلاستتا به جدار داخلی رحم چسبیده است.

هرگاه می‌توانستید داخل رحم مادر را ببینید، این حالت را می‌توانستید مشاهده کنید.

عقامت

هرگاه یک شخص برای داشتن طفل مشکل داشته باشد، چی مرد باشد یا زن، به وی عقیم می‌گویند. برای زوجی که می‌خواهد فرزند داشته باشد، عقامت سبب غمگینی، خشم، ویا شرم شود. اغلب خانم‌ها بخاطری که حامله شده نمی‌توانند ملامت می‌شوند. حتی وقتی می‌خواهند کمک طبی بگیرند، بیشتر داکتران صرف خانم‌ها را برای دریافت مشکلات باروری معاینه می‌نمایند. نه زن و نه مرد هیچکدام نباید بخاطر عقامت ملامت شوند. هر دو در این زمان مشکل به حمایت نیاز دارند.

حتی شستشوی البسه آغشته به مواد کیمیای
ممکن است که باعث عقامت شود

عقامت اسباب زیادی دارد. بعضی از آنها را نمی‌توان وقایه کرد، اما بسیاری اسباب عقامت قابل وقایه هستند.

- انتانات مقاربتی می‌توانند داخل اعضای تناسلی مردانه یا زنانه ندباتی را بجا گذارند که مانع حاملگی شوند.
- بیماری‌هایی مانند مرض شکر (دیابت)، توبرکلوز (سل)، ملاریا و کله چرک می‌توانند سبب عقامت گردند. بعضی از امراض عمومی همانند دیابت، توبرکل (سل)، ملاریا و کله چرک می‌توانند زن یا مرد را عقیم کنند.
- مواد کیمیای خطرناک از آفت کش‌های زراعتی، مواد پاک‌کننده و یا فابریکه‌ها می‌توانند داخل هوا، آب و یا غذا شوند. این مواد کیمیای می‌توانند به مردان و زنان هر دو ضرر برسانند و حامله شدن را مشکل یا ناممکن سازند. آنها همچنان به رشد اطفال و جنین ضرر می‌رسانند.
- کشیدن سگرت یا چلم، جویدن تنباکو، استفاده از نسوار، نوشیدن الکل و استفاده از مخدرات همه به قابلیت باروری یا توانایی داشتن فرزند ضرر می‌رسانند.

یکتعداد اسباب دیگر عقامت نیز وجود دارند که قابل وقایه می‌باشند. برای آموزش بیشتر به کتاب‌های صحت عمومی مانند کتاب "آنجا که زنان داکتر ندارند" مراجعه نمایید.

قطع عادت ماهوار (یائسگی)

همزمان با پیشرفت سن زنان، عادت ماهوار آنها قطع می‌گردد (یائسگی). تولید تخمه نیز در آنها متوقف می‌شود و توانایی حامله شدن را از دست می‌دهند. این حالت ممکن است دفعتاً واقع گردد و یا به آهستگی در جریان ۱ تا ۲ سال بوقوع پیوندد. در بیشتر خانم‌ها یائسگی در بین سنین ۴۵ تا ۵۵ سالگی واقع می‌شود. در جریان یائسگی، بیشتر زنان بعضی از این علائم را می‌داشته باشند:

- تغییرات در خونریزی ماهوار، قبل از آن که کاملاً متوقف شود.
- احساس گرمی و عرق بصورت ناگهانی (گرمی دفعتاً و گذری)
- مهبل کوچکتر و خشکتر می‌شود.
- تغییرات ناگهانی در احساسات.

بیشتر خانم‌ها به این تسلی می‌شوند که بعد از این تشویش حامله شدن را نخواهند داشت. منحصی بزرگان، زنان می‌توانند خرد سال‌ها تجربه زندگی را با دیگران شریک سازند.

مردان در بیشتر زمان عمر خود تولید سپرم دارند، حتی زمانی که بسیار پیر شده باشند.

